

De interim-trainer verhaalt

Goed voorbeeld doet goed volgen. Eventjes terug had een ex-trainer van een ex-korfbalclub de goede gewoonte om wekelijks de weekendwedstrijd van zijn ploeg op de site van de club te beschouwen. Ook deze trainer heeft geopperd om zijn verslaglegging voor zijn publiek te openbaren. Dit voorstel is (vooralnog) positief ontvangen. Hierbij dan ook mijn bijdrage van de eerste vier zaalwedstrijden.

De zaalcompetitie is voor ons team aangevangen met weinig trainen en veel oefenwedstrijden. Dit achtten wij noodzakelijk om snel aan elkaar te wennen en dit was nodig omdat we aan de zaalcompetitie begonnen met een compleet andere selectie dan die waar we de veldcompetitie mee geëindigd waren. Jerry, Mariëlle en Wesley zijn om uiteenlopende redenen gestopt bij het eerste, maar de vervangers stonden al weer te trappelen om de openstaande vacatures in te vullen. Ron, Jordy, Areanne en Wendy hebben zich met een weliswaar grote conditionele achterstand, maar met een grote motivatie gemeld en ook de junioren Atilla, Niels, Lotte en Geza hadden wel oren naar een plekkie in het eerste van Zaandam Zuid.

Oefenen tegen 4^e klasse ploegen leverde drie overwinningen op en het geloof in eigen kunnen en het vertrouwen in elkaar steeg tot grote hoogten. De tegenstand kwam echter niet overeen met de te verwachten tegenstanders van vooral de eerste twee competitiewedstrijden, het was dan ook waken voor te veel overmoed en zelfoverschatting. Toen ook bleek dat we de eerste wedstrijd al moesten experimenteren met de opstelling vanwege de afwezigheid van basisspeler Dominique en we geconfronteerd werden met een zeer scherp en uitgekiend spelend Purmer, was de schade na dertig minuten al niet meer te herstellen. 10 doelpunten tegen en 3 voor was de koele werkelijkheid van de start van de competitie in de 3e klasse. De 2e helft ging weliswaar gelijk op, maar het verschil bleef intact, 13-6 het resultaat.

Omdat de tweede wedstrijd gespeeld moest worden tegen één der favorieten voor het kampioenschap, was het voor ons het allerbelangrijkste om niet weer heel snel onderuit te gaan. Het was dan ook aan het team om karakter te tonen en dat was niet tegen dovemans oren gezegd. Hardwerkend en met volle overgave gingen we heel lang in het spoor van Helios mee om uiteindelijk slechts te verliezen met 10-15.

Een nederlaag met overwinningstrekjes, waar we in de derde wedstrijd tegen het relatief onbekende Oosterkwartier gebruik van zouden kunnen gaan maken. De Haarlemse club zit in een moeilijke fase van hun bestaan, net zoals hun stadgenoten Aurora (zaal 4^e klasse) en Nieuw Flora (afgelopen jaar zelfs opgeheven). Dat bood dus perspectieven voor ons. Jordy en Areanne konden er niet bij zijn, maar de vervangers zijn gretig, dus nog niets aan het handje. Tot 10 minuten voor aanvang van de wedstrijd dan, wanneer de aanvoerder ons meldt dat de aangewezen scheidsrechter er nog niet is. Hij stelt voor om een scheidsrechter van Oosterkwartier te laten fluiten, want de wedstrijd moet doorgaan. Als tegenstander heb je daar niet zo heel veel over te zeggen, dus leek het erop dat we met een partijgenoot van onze tegenstander er een extra opponent bij zouden gaan krijgen. De ex-voorzitter van Waterland bood echter een betere en ook meer rechtvaardige oplossing. Hij wilde en mocht ook deze partij wel fluiten en één der coryfeeën van de korfbalbond vertelde ons ter plekke dat dit ook volgens de regels van de KNKV was. De thuisploeg moet namelijk eerst een onafhankelijke scheidsrechter benaderen (voor zover beschikbaar) en mag daarna eventueel in de eigen gelederen naar een fluitist gaan zoeken. Dit hebben wij gemeld aan onze tegenstander, die echter verkoos om deze oplossing te negeren en hun eigen scheidsrechter te prefereren boven de rechtvaardige optie.

Na ernstig getwijfeld te hebben over het beginnen aan deze bij voorbaat kansloze missie hebben we gemeend dat de regel van het altijd door laten gaan van een wedstrijd voor ons belangrijker was dan onze frustratie over de beslissing van de Haarlemmers. Al gauw bleek dat onze angst volledig gegrond was en dat de scheidsrechter het nog bonter maakte dan elke raspessimist van tevoren maar kon bedenken. Dit leverde veel agressiviteit op, twee zware blessures aan onze kant en een volkomen belachelijke nederlaag van 15-10. Na telefonisch contact gehad te hebben met bondsofficials hebben we echter direct besloten om protest aan te tekenen tegen de gevolgde gang van zaken. En we zijn overtuigd van ons gelijk.

Toen kwam de wedstrijd tegen de gelijkwaardig geachte tegenstander Apollo. Dominique en Atilla ontbraken vanwege hierboven genoemde blessures en omdat ook Katja ernstig geblesseerd was geraakt tijdens de donderdagtraining moesten we weer met een fantasieopstelling beginnen. Karakter was het codewoord en dit was door het gehele team goed begrepen. Er is keihard voor en met elkaar gewerkt, maar het aanvallende rendement is, mede door de vele wisselingen, beneden peil. We kwamen niet verder dan 8 doelpunten en dit aantal is zelden of nooit voldoende voor een overwinning. Veel schoten, een behoorlijk aantal kleine kansen en drie strafworpen werden verricht en gemist en dan weet een ieder dat het niet gaat lukken. Er is goed verdedigd, heel behoorlijk aangevallen. Stand 8-11.

Herstel is vanaf komende week noodzakelijk. Wie er spelen weten we nog niet, maar wie er ook op het veld staan, we moeten WWSV en Stormvogels kloppen om deze twee ploegen onder ons te krijgen. Dan ziet daarna de wereld er weel veel zonniger uit en kunnen we gaan werken aan verbetering van het spel en het bekampen van de sterkere tegenstanders.